

2009-09-21, Ponedjeljak, 21 Rujan 2009

Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.: „Sprem'te se, sprem'te Udbaši, vel'ka će borba da bude!“

„Sprem'te se, sprem'te Udbaši, vel'ka će borba da bude!“

Uvodna napomena: Moj stari članak PROPAST RIJEČKOG UDBO-MAFIJAŠIZMA od 26. listopada 2002.g. mogao bi biti od velike koristi svima koji žele saznati nešto više o već zaboravljenim ili zataškanim kriminalnim radnjama u „Crvenoj Rijeci“ za vrijeme Koalicijske Vlade g. Ivice Račana.

Naime, nalazimo se pred novim predsjedničkim izborima, pa će riječki „Novi list“ – u kojeg su se prije nekoliko mjeseci prelile velike količine fekalija iz bivšeg splitskog „Orjun Serala“ – svom snagom

raspaliti po nama, simpatizerima desne političke opcije, obasipajući nas „našim“ privatizacijskim pljačkama, kako bi spriječili izbor našeg kandidata za predsjednika Republike.

Hoće li to biti dr. Miroslav Tuđman ili dr. Josip Jurčević, nije bitno – bitno je da i mi bojna pera za bitku imamo!

A imamo i argumente!

Pero je najjače oružje, uzmi ovaj tekst u svoje ruke!

Ovo je jedna stara priča o riječkoj Udbo-mafiji.

A njena najjača utvrda je danas srpski „Novi list“ iz Rijeke.

Dakle, „Sprem'te se, sprem'te Udbaši, vel'ka će borba da bude!“.

A.R.J.

* * * * *

Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing., Pula/Brtonigla

26. listopad 2002. Uredništvu „Hrvatskog slova“

Komu Treba: gosp. Ivici Račanu Uredništvu hrvatskog „Fokusa“

PROPAST RIJEČKOG UDBO-MAFIJAŠIZMA

Dakle, brodogradilište „Viktor Lenac“ (u kojem sam 1991./1992.g. bio predsjednik „hrvatskog“ sindikata) opet od Račanove Vlade traži „kredit“ od 24 milijuna dolara!

Nije li to krajnje bezobrazno?

Nije li to prevršilo svaku mjeru?

Da država „sanira“ privatno poduzeće inž. Damira Vrhovnika, samo zato što je on intimni prijatelj predsjednika Vlade, gosp. Ivice Račana?

Ili je posrijedi nešto sasvim drugo?!!

Da, posrijedi je nešto sasvim drugo!

Naime, brodogradilište „Viktor Lenac“ je već odavno – od dolaska na njegovo čelo inž. Damira Vrhovnika – postalo jedno od najčvršćih uporišta UDBE i KOS-a, a od 1991.g. i jedno od najvažnijih uporišta snažne i brojne riječke Udbo –mafije!

Inače, najvažnije uporište riječke Udbo-mafije je bila „Riječka banka“, ujedno i najtvrdi srpski bastion u Rijeci.

Eto, upravo u tom svjetlu treba gledati posljednje događaje u Rijeci: slom brodogradilišta „Viktor Lenac“ i propast „Riječke banke“.

Nakon sloma „Riječke banke“ na njeno čelo je došao Srbin Petar Radaković i to nakon hapšenja drugog Srbina Milojka Tankosića (bivšeg direktora Direkcije deviznih sredstava u toj banci) i Srbina Borisava Perožića (bivšeg člana uprave banke). Manevar je očit:

Radaković treba izbrisati tragove koji vode prema Damiru Vrhovniku, Slavku Liniću i glavnom uredništvu srpskog „Novog lista“ i odvesti istragu u slijepu ulicu ili na sporedni kolosijek.

A radi se ustvari o klasičnom bijegu kapitala u inozemstvo (u 15-tak malenih udbaških banaka u Zapadnoj Europi), prije definitivnog gubitka vlasti!

Stoga bi im novih 24 milijuna dolara usput vrlo dobro došlo!

Vrijeme je za najhitniju akciju: poništiti prljavo izvedenu privatizaciju brodogradilišta „Viktor Lenac“, a isto tako i obe prljavo izvedene privatizacije, odnosno „prodaje“ Riječke banke strancima, najprije Nijemcima, a zatim – nakon Linićeve „sanacije“ od sto milijuna eura iz državnog proračuna – prodaje austrijskoj Erste banci za svega 28 milijuna eura!

Krađa i prekrađa, preciznije rečeno pljačka državne blagajne, izvedena je drsko i na otvorenoj sceni!

Bravo „druže“ Slavko Liniću!

Poništenje privatizacije brodogradilišta „Viktor Lenac“ je tim potrebnije jer je izvedeno „na prepad“.

Brodogradilište je početkom 1992.g. (dakle, kada je rat najviše umanjio njegovu vrijednost !!!) bilo procjenjeno na ciglih 27,5 milijuna DEM.

Javio se ponuđač-kupac iz Bremena (preciznije iz velikog brodogradilišta „Vulkan“ u Bremenu!) gosp. Vuksan (inženjer, rodom iz Splita), no onda su g.Vrhovnik, g.Linić i g.Zlatko Mateša (tada predsjednik Agencije za privatizaciju!) počeli muljati i odugovlačiti tu stvar, te se u ratnom metežu i muljanju u Rijeci i u Zagrebu (dok smo mi bili na ličkom bojištu), negdje „zagubio“ gosp. Vuksan, a iza scene se iznenada pojavio gosp. Carlo Trevisan iz Mestra pri Veneciji.....

Sve je zamirisalo na talijansku mafiju i njenu posestrimu – riječku Udbo-mafiju!

U međuvremenu je direktor Vrhovnik osnovao svoj sindikat i na njegovo čelo imenovao Samira Baćinovića, prethodno „prekrštenog“ u „Damira“ (kao i njegov Gazda!), a većinu članova mog “hrvatskog“ sindikata ucjenama i prijetnjama natjerao u svoj sindikat.

Kad sam se ja vratio s ličkog bojišta (krajem srpnja 1992.g.), dočeka me je otkaz direktora Damira Vrhovnika!

Nastupila je moja žestoka sindikalna borba, no ništa mi nije pomoglo (naime, svemoćni Josip Manolić je, preko Nike Gunjine, držao sve konce u našem HUS-u!).

A čim sam ja napustio „Lenac“, gosp. Zlatko Mateša je svega nakon sedam dana prodao to brodogradilište gosp. Carlu Trevisanu and Co. – i to za samo 11 milijuna DEM !!

Dakako, Carlo Trevisan je poslužio samo kao udbaški paravan za udbomafijašku grupu, koja se spretno dočepala „Lenca“ za tako sitan novac.

Ne zaboravimo da su tada drugi i treći čovjek po hijerarhiji vlasti u Hrvatskoj bili Josip Manolić i Stipe Mesić!!

Stoga, sada i ovdje, predlažem gosp. Ivi Sanaderu da smjesta objavi sastav svoje „Vlade u sjeni“, te da budući ministri financija, pravosuđa, policije, pomorstva, u suradnji s budućim državnim tužiteljem, već sada prionu na posao rasčišćavanja nagomilanog Udbo-mafijaškog smeća u „Lencu“ i

„Riječkoj banci“, čime će se „Crvena Rijeka“ konačno vratiti u krilo svoje prave i jedine Domovine.

Ne smije se dozvoliti da sada u „Riječkoj banci“ bivši direktor, Srbin Milan Potkonjak i njegova bliska suradnica S. Stojević, uz pomoć novih direktora, Srba Petra Radakovića i Save Dalbokova, a uz aktivnu podršku Vrhovnikovog pajdaša Slavka Linića i guvernera Hrvatske narodne banke dr. Željka Rohatinskog, zataškaju Udbo-mafijašku pljačku od oko sto i kusur milijuna dolara!

Ako to gosp.Ivo Sanader ne učini, hrvatski birači će mu jako teško dati bianco-mjenicu za obnašanje nove vlasti, bojeći se da nakon što sjaši ovaj Murta, ne uzjaši neki novi Kurta.

U svakom slučaju, treba hitno spriječiti da Damir Vrhovnik i njegovi nesposobni „menadžeri“ ne dobiju novu „sanaciju“ od 24 milijuna dolara i od svih nas ponovo naprave magarce! Kao i s „Dubrovačkom bankom“!!

Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.

P.S.:

„Hrvatsko slovo“ nije objavilo ovaj moj tekst.

Nije ni hrvatski „Fokus“

Međutim, i bez toga je ovo moje pismo postiglo svoj cilj.

Jer je stiglo „Komu Treba“!

Naime, gosp. Račan je „prelomio“ tu prljavu stvar s direktorom brodogradilišta „Viktor Lenac“ i uskoro je on, inž. Vrhovnik pao u nemilost svoje stranke SDP-a.

Nažalost, prljava privatizacija brodogradilišta nije bila poništena, nego je samo gosp. Carla Trevisana na javnoj sceni zamijenio signor GianCarlo Zacchello, i on iz Mestra pri Veneciji, a inž. Vrhovnik je stekao još veći udio u vlasništvu svog brodogradilišta.

Rezultat?

Uskoro je njegovo brodogradilište palo u stečaj!

Ostatak te priče je poznat hrvatskoj javnosti. Ivo Sanader je uskoro pobijedio na izborima, ali – što je vrlo znakovito!! – zadržao je na njihovim položajima i Glavnog državnog odvjetnika Mladena Bajića i guvernera HNB-a dr. Željka Rohatinskog!

Gubitak od 66 milijuna dolara u brodogradilištu „Viktor Lenac“ i oko sto milijuna dolara u propaloj „Riječkoj banci“ – to hohštaplera Sanadera nije nimalo zanimalo.

Baš naprotiv!

A nije nimalo zanimalo ni Mladena Bajića i Željka Rohatinskog!

No to je jedna druga priča.

Doći će i ona na red!

A. R. J.